

பிஸ்மில்லா அறிற்றகுமானிற்றகம்.

தருமக்காதல்

இவை

திருச்சிணுப்பள்ளிஜில்லா
புத்தாநத்தம் கிராமம் கஸ்பாவிலிருக்குக

மகாவித்வானுசிய

பி. பு. சய்யதலிசாயபுகுமாரர்

நார்யிஸ்மால் சாயபு

கவிராஜரால் இயற்றப்பட்டு

இலுப்பூர் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

சே. சஞ்சியிபுராஹீம் ராவுத்தர்

அவர்களாலும்

வேலுவார் னோட்டை

சின்ன அப்பாவுருவுத்தர்மகன்

கிராம முன்சீப் மீராசாயபு

அவர்கள் பொருளுதவியால்

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனாரவர்களுடைய

ஸ்ரீ ராமச்சந்திரவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1910.

இதின் விலை]

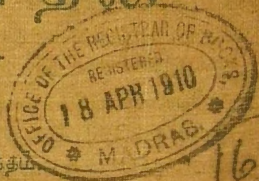
[அணு 2.

பிஸ்பில்லாநிர்வாகாணித்தநீம்

தருமக்காதல்.

காப்பு.

கேடி ஸ்டாபிசிய விருத்தம்

168
1910
! பொருளதர்க்கு குடைகொடுக்கும் கடமைதீர்த்தால்
புகழ்கீர்த்தி பெருவதல்லால் சுவனநாடும்
! அருளுடனே பெருவதுடன் புனியில்மேண்மை
ஆகிறத்தி லதிபலனும் பெருஞ்சந்தோசம்
மருமலர்குள் வாசனையும் பெருவிரென்று
மா அயனும் திருமரையா னுரைத்தசொல்லே
கருத்துடனே புனிமனுவோ ரரியவேண்டி
கவிவர்க்குக் கருள்புரிய கடவுள்காப்பாம்.

கடவுலெனும் ஆதிபறம் பொருளைப்போற்றி
காவாண்டநிமார்கள் பாதம்போற்றி
யிடைகள் தவராத அஸ்காபுமாயும்
யிரைபருள்பெற்றிலங்கு ஒலிமரையோர்தன்னை
திடமுடனையவர்பதத்தென் சென்னியேற்றி
தேசமனுவோர்களுக்குத் தர்மக்காதல்
சடைவதுகொள்ளாமலிதைக் கேள்ப்போர்தன்னை
சமனையுடன்போற்றிசெய்து சாற்றுவேனே.

பல்லவி.

தர்மத்தின்காதலைக்கொள்ளுங்கள்
தக்கபுண்ணியத்தைக்

புனிமனுவோர்
கொள்ளுங்கள்.

அனுபல்லவி.

கருமத்தையகற்றீகிடும்

காயத்தையஞ்சுத்திசெய்யும்

பெருமையின்சுவனவிடையப் பெற்றுக்கொள்ளசெய்துவிக்கும். (1)

கவிகள்.

அருமறைதனைப்படைத்த ஆதிபொருளானபரன்
 அஞ்சித்தொருகச்சொன்னான் அதின்பின்னாலேகூடையை
 அன்பதுக்கொண்ணேகாலாக யாருங்கொடுக்கவேணும்
 அந்தக்கடமைதன்னைசிறந்த கோணுமல்செய்ய
 ஆதியன் தருமறையில் இதையேயறுவிதிட்டான்
 அதுபோலக்கொடுத்தவர்க்கு பதியாம்சுவன னாட்டை
 ஆதயன்கொடுப்பேனென்றும் அசுவாசினேகனென்றும்
 அவர்க்கச்சொன்னமொழித் தென்பாய்மனதிலுற்று.

(தரு)

எல்லாஉயிர்களுக்கும் இரணம்கொடுக்கும்வல்லோன்
 எழிலாகச்சொன்னமொழி இன்பத்தடனேகேட்டு
 எல்லோர்க்குமேகடமை என்றுமனதிலுற்று
 ஏகசந்தோசமுடன் பாகம்தனைக்கொடுக்க
 என்கணமுமேசுகத்தை தக்கவேபெருவிரென்று
 ஏகனெனிலா லுதித்த யோகமகமுதுரைத்தார்
 என்று அசுவாபுகளும் இசைந்த இமாம்களும்
 எப்போதுமேகடமை தப்பாமல்தரசொன்னார்.

(தரு)

வாசம்பரவும்புகழ் சோலைவளம்பெருகும்
 வாக்காலேதானுரைக்க பார்க்கும்பெலனுமுண்டோ
 வாறுதியின்பிரகாச மீரியதோர்தண்ணெளிவு
 வகைகள்கனிவருக்கம் வய்யகத்தினென்மடங்கு
 வருகும்நதிஜலங்கள் பெருகியதேனமது
 வாடைஅத்தர்மல்லிபோல் பேடும்அன்னக்குயில்கள்
 வாங்காவலம்புனிகள் பாங்கானவாத்தியமும்
 வச்சிறகாயடும்பெற்று தச்சகராவீரசுவனம்.

(தரு)

பெண்கள்சுவனபதி கண்கள்சின்காரமதை
 பேருலகிலுவப்பிட யாருமினையுமுண்டோ
 பேந்தயர்செவ்வய்யமு குகாதலசென்னியில்கந்தல்
 பெருகியநற்பவளம் இதழ்கந்தல்முகில்போல
 பேச்சேர்அமுர்தவாக்கும் ஆச்சிறியமோகுறல்கள்
 பேதகமில்லாத பரிபூரணசந்திரன்முகம்
 பெண்ணைசம்போகம்செய்ய பெண்ணமதுகொள்பவரோ
 பெருங்குடையாதனக்கு தருவேனென்றானவனும்.

(தரு)

தங்கதுபிரமாற்றுச் செங்கல்வினோதங்களும்
தக்கரத்தினுதியுடன் வைரேயப்பதிப்பும்
தலங்களில்முத்துகளும் மாணிக்கப்படுடையுடனே
தரங்கள் தரங்களுடன் நிரங்கள் வெவ்வேருவிதம்
தாருகளும் கட்டடத்தின் சாந்துகளும் பென்னசொல்வேன்
தையலர் நடனங்களும் மையலதிவேமிதூக்கும்
தம்பிதமையரோடு தாய்தந்தையுடன் வாழ
தம்பிறுன்கொடுப்பேனென்றான் இன்பக்குடையருக்கு. (தரு)

கொடைகள்கொடுப்பவர்க்கு தடையன்றியேசுவர்க்கம்
கொடுப்பேனென்றே அபனும் எடுத்துமறையிற்சொன்னான்
கோமான்மொழியைக்கேட்டால் சீமானாகவேவாழ்வீர்
கொற்றவன்மொழியைவிட்டால் கெட்டநாகில்லீழ்வீர்
கொடுத்தபொருள்களாறு மடத்தனமானவரே
கொஞ்ச அரிவாலேநாமன் பஞ்சபாதகம்செய்குறேம்
கோரியமெனுவந்து விரிடையிர்பிரிப்பார்
கொண்டுபோகபரலோகம் நன்றுபலனேகுடையாம். (தரு)

பெண்டிள்ளைசொத்துகளும் ஒன்றுமேதான்கூடவரா
பேயேமனக்குரங்கே ஞாயமுனக்கிதுவோ
பெருங்மொளிகையும் ஆடுமாடுகாடுகரை
பேச்சின்சாமார்த்தியமும் ஆச்சரியமோசனையும்
பெலமும் அளியாடுதன் அழகும் குரையாடுதன்றார்
பெரியோர்தவப்புருசர் மரையோர் ஞானக்கள்முதல்
பேணியே இருந்ததெல்லாம் ஞானியே ஞிர்த்திட்டது
பெரும்பாவிபாகிலுமே தருங்குடையாழ்வியும். (தரு)

காசுகளைதேடிச்சிலர்க் கட்டியிருக்கிவைத்து
கனமானதன்மனது கிணக்கமாய்ருசிகொடார்
கருமிகளைபோலவேறு அரும்பாவிபாருமுன்னார்
கடமையின்கொடைதர்மம் கண்மொரையோருநறத்தால்
கடுத்தமுசத்துடனே தடுத்துச்சொல்லுவதைக்கேள்
காடுபலநாடுசுத்தி கடல்கப்பலிலுமேரி
கையாலேபாடுபட்ட மெய்யானபென்பொருளை

கண்டவர்க்கேயென்கொடுப்பேன் எனென்றுபோலே சொல்லாமல். ()

கண்ணைக்கொடுத்தபனும் விண்ணுமன், னும்பர்க்கெய்தான்
காதைக்கொடுத்ததுவும் வேதகீதவாக்கியம்கேள்
கனமானாசிதனில் மண்மதுளத்தீனையோ
காஹாளன்ப்புகள் நாவோடும்வாயுமீய்ந்தான்
கையைக்கொடுத்ததுவும் மெய்யாமவேலைக்குதவி
கால்கள்நடைகளுக்கும் மேல்கள் ஆதர்க்குதவி
காற்றுநெருப்புத்தண்ணீர் மண்ணுடன் ஆகாயமுதல்
கலந்துமனுபருவாய் கற்பித்தேநான்கொடுக்கச்சொன்ன.

(தரு)

இப்படியமைத்தநாயன் எப்படியறிவித்தானோ
இன்பமுடனேகேட்டு ஏகசந்தோஷமாக
இசைந்துடப்போமானால் பிசகொன்றுமேநாடாது
இவ்வுலகிலும்புகளா மவ்வுலகிலும்சுவனம்
இச்சையாய்க்குடையாருக்கு பட்சமுடனீவெனென்று
இறைபோன் திருமரையில் இயம்பியிருக்கிறதாய்
இரகுல்நமக்குச்சொன்னார் எல்லோரறியவேதான்
கடேத்தமாகிடுங்கள் கடேத்தமாகுமுன்னே.

(தரு)

காடேத்தம்நாள்நமக்கு கடவுள் ஆர்வித்தானோ
காடேத்தம்வருகும்நாள் காணியதில்லண்டதண்டோ
காடேத்தம்நாளதும் கணவால்தெரிந்தோமேநான்
காடேத்தம்போருநது கடுகிஷத்தாலேயோதான்
காடேத்தமாகுநது கத்தியாலேவெட்டுப்படடோ
காடேத்தமாகுநது கள்ளர்கையில் தானதுவோ
காடேத்தம்வந்திடுமோ தன அப்புகாந்ததினும்
காடேத்தநாளுக்குமுன் கனபலன்கொடையிடுதல்.

(தரு)

ஒதித்தோளுதிடிதம் உபசாரம்செய்திடினும்
ஒயாமவே உபததை சாயாமல்செய்திடினும்
ஒருக்கால்வலியை தாய் பெருங்காலந்தின்றாலும்
ஒருமித்துப்பிச்சரிவை ஒன்றாகசெய்தாலும்
ஒதுமனையோர்க்குமீதில் காதலிப்புக்கொண்டாலும்
ஒங்குசத்தம்பா ஒருக்குமுன் ஒதுசெய்ததொருதாலும்
ஒடியகபுரைத்தேடி நாடிபாத்திகாச்செய்தாலும்
ஒருக்கால்சவர்க்கம்புகான் பெருங்கடவ்வுகாரத்தைகொடான்.

(தரு)

நூற்றக்கு இருபத்தஞ்சுரூபாய் கொடுக்கும்படி
நூவலுதிமொழியைகவலை கொள்ளாமலிந்தார்
நூருமுசாமற் றமுள்ள நயிபுமவரும்மத்தும்
நூதன சொல்லாலேமணம் காத்தவிப்புடன்மகிழ்ந்தார்
நுட்பமும்நல்லரிவில்லா அற்பமனுவானவரே
நூருமுகம்மதுட்பேரு உம்மத்தென் றுறைத்தால்
நூறுமலேவிளக்கை கூறுகவேநடத்தும்
நூதலால்நயிபுகைத்தார் கதலாதிரிடக்குடை.

(சரு)

நீவரும்போதுபொருளுன்கூட வந்ததுண்டோ
நீமலோகத்துக்கு கொண்டுபோவாயோபொருளை
நீன்குதுபாராமலதில் கணத்தாசைகொள்ளுகிறாய்
நீவோதுசெல்வமென்று நினைத்துயிருக்குகிறாய்
நீயுரிவாலேபொருள் பாஷம்புரட்டுதுன்னை
நத்தம்ஒன்றுக்கெத்தபோ உத்தருனமாறுதடா
நீயுமதைநம்புவதென் அதுஉன்னைவிட்டிடுமே
நிஜமேசத்தியமாக வஷமாய்கொடையைநடி.

(தரு)

மண்டலத்தில்கொடைதந்தேன் மகராஜபேறுபெற்றேன்
மாண்டுபோய்வர்திரேகம் பூண்டுமண்ணோட அழிந்தும்
மாவுலகழியும்வரை நாவதுநில்லாதுபுகழ்
மணுவோர்புகழ்வதுபோல் மா அயன்புகளுகிரான்
மங்காமலேயவாக்கு பொங்கும்சுவர்க்கமுண்டு
மடையாலுத்தகுணத்தை விடைபாநல்லரிவாலே
மய்யல்கொண்டுமேதினமும் நொய்யாதபுத்தியுடன்
மாதவபலன்கிடைக்கும் நீதமேபெரும்சொடையால்

(தரு)

சொத்தின்கடமைகொடான் மற்றபுண்ணியம்மொன்றேருது
சொத்தும்பிரிந்தினிதும் உத்தயிர்போகுமுன்னே
சொத்தின்யேக்கமேகொண்டு சோம்பேரியாகிடுவாய்
சொத்தும்உனக்கிருந்தால் உற்றோர்வினோதியடா
சொத்தாசைகொண்டல்லவோ கத்திகத்திசாகுகிறாய்
சொத்தேஉனதுஉயிர் சத்ராதியாகுதடா
சொத்தேகணகமதை மெத்தவருத்திவைய்க்கும்
சொத்துதைக்கெடுவழியா வெத்தாதிருக்கும்கொண்ட.

(தரு)

பாதகம்கொடுமைதீறும் பாருலகெல்லாம்புகளும்
பாவிபென்றகெட்டபெயர் நீங்கி ஆவியும்சுதந்தை
பர்பலவிதங்களுடன் அம்புகமாகபெருகும்
பஞ்சலட்சண அழகும் தஞ்சமாய்குடியெகொள்ளும்
பசிதாகமனுகாமல் ருசியுடனேபொசிப்பும்
பகர்துயேழைகளுக்கு உகந்துஉண்ணக்கொடுக்கும்
பாவாகொடையிடுவேன் தாதாவேணும்பெயறை
பாங்காய்பெருகும்படி நீங்குகொடையிடுதல்.

(தரு)

செத்தாலொருபிடிமண்ணுத்த வாயிலேவிருகும்
செகத்தில்திரும்பிவந்து மிகைதீர்க்கவழியில்லை
செய்பநன்மையின்காலம் கையாஸழிந்துவிடும்
செம்போதிரும்போகல்லோ வம்பாஉணதாமனம்
சேஸ்ட்டபுத்திரருந்தன் நாட்டத்தால்நன்மைசெய்யார்
சேரரம்புசுவலும் மூளைகரியெலும்பும்
சேறும்புளுபூச்சியும் தாமும்மண்ணுகடல்
செல்லாகபோகுமுன்னே உல்லாசநன்மைசேர,

(தரு)

தேடியேருசிக்கிதிண்ணன் வாடியேமுகம்கடுத்து
தேடியேநல்லுடைவாங்கி மோடியுடனேஉருத்தான்
தேசமதில்நல்வசன வாசனையிலலாதபதர்
தெய்வபகத்தியுமில்லா அயலாய்மிருகம்போல்
தேசதியாகிவந்து நேசமுடனேகேட்டால்
தேனுவெருவிருந்துதானே வந்தபொருளோ
தேடியேயென்பொருள்களை தெட்டிதிக்கவோவந்திர்
தெம்புமனவம்புரைப்போல் அன்புகெடபேசாமல்.

(தரு)

யாகமொன்றுதிரால்லுகிறேன் பாகமுடனேயதையும்
யாருடன்கூடுகேள்கூரும் புத்தியதனை
யாரோலும்புரிதன் பேரோசுமாரெனவே
யன்பாநமகளென்று தென்பாயவனுக்குண்டு
யவனின்சமுதகத்தில் யாசகன் ஒருவன்வந்து
யம்மாயெனதுபசி சம்மாளிடுகுதில்லை
யாசகமாயெனக்கு போஜனமீந்திடென்றான்
யாரோயேனையென்றவன் சிறுப்பொட்டியொன்றிப்பந்தான்.

(தரு)

பசியானபேளையவன் பகர்த்தரொட்டியைவாங்கி
புக்கதின்றோயில்வைத்து தக்கபசியைஆர
பார்த்தான் அவள் தகப்பன் வியர்த்தேஉடல்களெல்லாம்
பயலேஉனக்குரொட்டி நவிலக்கொடுத்தவன்யார்
பகர்த்தனக்குமொழி உகர்ந்துசொல்லடாவென்றான்
பயந்தபக்கிரவனும் நயந்தமொழியுடனே
பாவாசிருவயதின் தாதாரீயந்தாளெனவே
பாயந்தான்மனையிர்துள்ளே தான்சாகபோகிறவன்.

(தரு)

உருகியிரக்கமில்லான் யெழிலானதன்மகளை
யிழுத்தமுறட்டடியும் யெட்டிஉதைத்ததுடன்
யியந்தாளேரொட்டியதை யிசைந்தவலதுகையை
யிருக்கப்பிடித்துகையை நறுக்கிநன்மணிகட்டிற்
யிறந்துடித்து அரிவெல்லாந்தடுமாரி
யிறைபவல்லவனிது யெருதினவிதியென்று
யிருக்கும்போதுருஜனம் எல்லாம்விசனமுற்று
யிருதயமகலங்கினுரே ஒருவரிதுபோலாகாதீர்.

(தரு)

உளரிதுள்ளவாலிபர்களுற்ற வலுவானவர்கள்
உள்ளபொருளத்தையும் ஒருமிக்கக்கொள்ளையிட
உலுத்தமடப்பயலின் செலுத்தியெல்லாம்குரைய
உருட்டிகைகால்களையும் பிரட்டியிருக்கிகட்டி
உளமபோலேதானிருக்க வாயினின்றுணியைவைத்து
உளசிழுதல்பாசிவரை ஒன்றுமில்லாதெடுத்தது
உதயகாலத்துக்குமுன் பதைபராக்காகினார்கள்
உத்தபெண்டர்வந்துகண்டு செத்திடுன்றொளாதவாலை.

(தரு)

விசனத்தால்நோவுகொண்டான் வேருபொருளொன்றுமில்லை
விபரமில்லாமல்போச்சு சுவரட்டினிலவுக்கு
விக்கிசிலகாலத்துக்குள் தூங்கிச்செத்துப்போயினிட்டான்
விடுமில்லாமவாச்சு ஓடுஒன்றுமிச்சமில்லை
விடுகைவெட்டுப்பட்ட ஆசைமின்னுள் தனியானாள்
விடுபயமிக்குரைந்து உளருள்தோருமலைந்து
விருமபிச்சையைக்கேட்டு அருந்தினன்னும்கையை
விண்ணேரைக்குரேன் நன்றாய்கூந்துகேட்டு.

(தரு)

நேரம்பகலின்தாலம் பணிசெண்டுமணிவேளை
 நேராய்ப்பாத்திரம்ஒன்று கூராய்பெடுத்துக்கொண்டு
 நேசமுடன் ஓர்மனையில் கூசாமல் ஆனனங்கேள்க்க
 நேர்வழிபார்வைதேரி யாகாரிகையவன்மகனும்
 நெட்டாமசப்பைதனிவூற்ற சாதம்கொண்டியீட
 நேமமுள்ளபெண்ணவளை காமமுடன் பார்த்துரைப்பான்
 நேரினையேயென்றையுமீ சீறுகலியாணம்செய்யடி
 நேசமென்று ஒப்புக்கொண்ட வாசகதைபைக்கேட்டு.

(தரு)

நாட்டார் தனையனைத்து நல்லமரைகளும்ஒதி
 நாயன்கிருபையினால் நேயேமங்கிலயம்பிட்டு
 நாலாருமாஸத்தைதக்கிப்பின் உளலாசமாப்பினைபெண்
 நாடாம்தன்பதிவிட்டு உளர்வேறுபோகும்போ
 நடுமத்தியகாலம் நல்லகட்டுசாதமதை
 நன்றாயின்க்கச்சொல்லி பெண்ணவள்குரைத்து
 நல்லமுகம்வாய்களுவி சொல்லினனேதேவியர்க்கு
 நாயகியேயென்கலத்திற் நாடிதின்னவாருமென்ற.

(தரு)

வெட்டுப்பட்டகையதுவும் வெளியாகிடுமேயானால்
 வேகமுள்ளதன்கனவன் போகவழிசெய்வானென
 வெறுத்துவிசனமுற்று கருத்துமணங்கருகி
 வேந்தையேநாடுருளும் சேர்ந்தேதண்டதுஇல்லை
 வேர்ப்பங்கொள்ளாமல்திண்ணும் அற்பநேரத்தில்பாணம்
 வெகுசருக்குடன்பின்னே வெளியாவேனென்றனளே
 வேங்கையைப்போடு செரிவிளிகள் சிவந்துகோபம்
 வேளையோமத்தியகாலம் தாளுதென்றுரையகேட்டு.

(தரு)

ஒய்யாரமானவர்க்கு ஓராருமாசம்வரை
 ஒருகைமுடம்தனை ஒழிவாகவைத்திருந்தேன்
 ஒளிவான்பழித்து வெளியாகுதேஜயனே
 ஒற்றக்கைபழுதைககண்டால் விட்டோட்டநாடிடுவார்
 துகோயெனதுணிது யேருதேதாதான்சிச்சைகக்கெதி
 ஒன்றான ஆதியனே நன்றுப்பசியருக்கு
 ஒருதண்டிரொட்டித்தந்தேன் கருமமவேரேயேஇல்லை
 ஒங்காரதுக்கத்துடன் தாக்காகண்ணர்வடித்தாள்.

(தரு)

துக்கத்துடனழக தக்கபரியோன்கடவுள்
துண்டான் வலதுகை பெண்டான்வருகியந்தான்
துரிதபுருஷனுடன் பரிசுத்தகையதனால்
துடர்த்துபடுகளாரி நடக்கும்வழிதனிலே
துஸ்ட்டுணமானபெண்ணை கஸ்ட்டங்கொண்டதென்னகிதம்
துயரம்மீட்டந்ததெல்லாம் துப்புரவாகஉரைத்தாள்
துலையப்புருஷனவள் சொல்லியதெல்லாம்மரிந்து
துயரானவல்லவனின் செயலையிகழ்புகழ்தான்.

(தரு)

இனதுமிப்படிக்கொற்ற யெழிலான்வாக்கியங்கள்
இருதுசொல்லவோமென்றால் பென்னுழமுடியகில்லை
சைகக்குணமுடையோர் யோகப்புருஷரென்றும்
இரையோனதிருமரையில் குரையன்றி அறிவித்தான்
இருலோகம் தன்னிலுமே பெருவாய்பெருமையென்ற
இட்டசையமன தில்லைத்து தட்சணபித்தனிலே
இசைந்துசுவுர்க்கமதை சுசந்துகொள்ளாமல்பொ
சுக்கதருமக்கொடையோக மனதில்லென்கூடு.

(தரு)

ஆதியைத்தொள்கும்பள்ளி கட்டுதர்க்குயியந்தவர்க்கும்
ஆருள்குளங்கள்வெட்டி அடுத்ததுசத்திரம்கட்டி
அன்னதானங்களிமே கன்னிதானங்களுடன்
ஆகியன்மரைதன்னையே ஒதிவைக்கவேகொடுத்தால்
அக்லா தருமமது யுக்புகழேவளரும்
அய்யாமெய்யாகயிது பொய்பல்லசத்தியமே
அறணுணததினுன் னுயிறும் பிரிச்சல்கொள்ளும் டலென்கூடு
அதற்குமுன்புண்ணியத்தை அக்லாமல்செய்யபெண்ணி.

(தரு)

கைகாலமுடங்களுக்கும் கண்கள்தெரியாதவர்க்கும்
கற்றபெரியோர்களுக்கும் உற்றகுலயேனைகட்கும்
கட்டிமடைபோர்வைமுதல் மற்றுழபகாரங்களும்
கருதுகொடுக்கமனம் உருதுகொண்டாலேயவள்
கருதுகொடுக்கமனம் உருதுகொண்டாலேயவள்
கருத்தன்பொருதுதுதவி உற்றசுவர்க்கங்கொடுப்பான்
கையாலேநன்மைதின்மை மெய்யாய்பெருகும்வழி
கண்ணீரைத்தெய்தால் உண்டுசுவர்க்கமென்று.

(தரு)

சந்தோசமானவயிர் தந்தோன் தனையிடுத்து
 சானையநிலலாமலேதான் பேழைபாறே தனிகட்டு
 சக்காத்திடும்பொருளை வைக்காமலேகொடுக்க
 சட்டம்உனக்கும்உண்டே கெட்டமனமானவனே
 சரங்காலம்வரும்போது பாங்காங்கொடுப்போமென்றால்
 சம்பத்தின்வாழ்வதையும் நம்பாக்கொபொருக்காலும்
 சடுதியில்வாயடைப்பம் படுதியும்பட்டிடுமே
 சற்றுநேரத்திலழியும் உற்றகடனைகொடுக்க. -

(தரு)

தன்காலத்தன்னிலேதன் பெண்ணும்பிரிந்திடுது
 தன்காலத்தன்னிலேதன் பிள்ளைபிரிந்திடுது
 தன்காலத்தன்னிலேதன் பொருளும்பிரிந்திடுது
 தன்காலத்தன்னிலேதன் மாடாடுபோயிடுது
 தன்காலத்தன்னிலேதன் தாஸ்யிகம்போயிடுது
 தன்காலத்தன்னிலேதன் உடையும்பிரிந்திடுது
 தன்னோடுஉடலைவிட்டு பொன்னுயிருபோயிடுது
 நாஹம்அதற்குமுன்னே ஞானம் தனையிடுத்து.

(தரு)

ஐத்தன்முதம்தன்னிலே உத்தாதுளகில்லை அப்பா
 ஐத்தன்கண்பார்வையது மெத்தக்கொடுமைபாடா
 ஐத்தனின்வார்த்தையெல்லா மெத்ததலகசத்தம்
 ஐத்தன்கைசொத்தகினால் உற்றோர்க்குதளியில்லை
 ஐத்தன்பொருளதையும் செத்தா லும்பிரிவொட்டான்
 ஐத்தன்தான்சாவதற்கு மெத்தசெய்யாதேதன்னான்
 ஐத்தன்பொன்வெள்ளியெல்லாம் மெத்தகொடியுயிஷம்
 ஐத்தனவன்குளியில்கொத்தும் அறவமும்தேள்.

(தரு)

கருமிப்பயல்களுக்கு கனசொத்துயிருந்துமென்ன
 கருமிப்பயல்களுக்கு காடுவிடுவருந்துமென்ன
 கருமி ஐத்தப்பயலின் கையிலமோதிரமென்ன
 கருமி ஐத்தனஜடம பெருமையாய்ப்பெருத்ததென்ன
 கருமி ஐத்தப்பயல்க்கண்டும பவனுமென்ன
 கருமிப்பயல்முக்கதில் கனஅமுதுஇருக்கிதன்ன
 கருமிப்பயல்களுக்கு தர்மமொன்றனாகாது
 ஐத்தனதனத்திட்டு பெருமசுவனம்பெரவே.

(தரு)

கடலைக்காணபெரிதாம் கனதர்மமென்றகுடை
கடலைக்காணபெரிதாம் கனகுடையாளர்மனம்
கடலைக்காணபெரிதாம் காவோர்புதருவது
கடலோசைதக்கநீயும் கர்னனநல்குமனுமே
காத்துஅடிக்கும்போது னுத்திக்கொண்டபேர்கனய்யா
கடவுள்சமுதமதனிவிடை விடாதினேசிதர்
கஞ்சயிப்படிநன்மை நெஞ்சாரவிட்டிடாமல்
கப்பால்செய்காலயிது மெப்பாகவேதினமும்.

(தரு)

வாசைதரும்பீட்டோர் வயதைநெடுமதாய்
வல்லிளவன்கொடுப்பேனென்று எல்லாமனையிற்சொன்னுள்
வாசையெப்படிவகாத்த யாகமொன்றரிப்பேன்
வஞ்சகமில்லாதுமனம் நெஞ்சத்திலிருதியே
வலியாயிரந்துகேட்டால் தெழிவாகுமேகுளமும்
வைவகத்தின்லாழ்வதிலே துப்பகுபேற்றைப்போல்
வஞ்சனைபில்லிருனிபம் நெஞ்சாரசெய்திடினும்
வந்தாக்குடையருக்கு யெத்தாதுசத்தியமே.

(தரு)

மூசாநபியவரின் நேசசினேகமொன்று
மூசாநபிசமுதம் யேசையவ்வந்துநின்று
மூசாநபியவருக்காஷை சலாமுரைத்து
மூசாநபியெனக்காசை நிக்காகுநாளை
முந்தினனக்குவிடை தந்துஅனுப்புமென்றார்
மூசாசினேகர்க்கைய முகந்துதஸ்பிகுசெய்து
முன்னோன்கிருபையென்று முகங்குணப்பினரே
மூசாநபிசமுதம் காசாஉயிர்பிரிப்பேர்.

(தரு)

எமநென்றவிசுவாசில் மூசாநபிசமுதம்
எசியவார்த்தையெல்லாம் எசுவாய்தெரிந்துகொண்டு
எங்கேமூசாநபியே ஒங்கள்ளினேகிறதரு
எடமேயில்லைநிக்காகு திடமாகச்செய்யுநாளை
எட்டோடுநா னுமணிக்கேகி உயிர்பிரிக்க
எதார்தமானவனும போகஉத்திரவிட்டான்
எட்டுதரள்காலமதை திட்டம்பொருக்கென்று
நலுமகபியேசிலெவல்லாம் வினாகுமினடார்.

(தரு)

நாயன் தனைப் புகழ்ந்து நாயன்மேலா ஆவருந்
 நல்லமனமதினில் செல்லெக்காளிசனம்
 நாயன் தான்கொண்டு வாடிய நுந்தனர்கள்
 நன்றாயமுதானினேகர் செண்டாநகரைவிட்டு
 நம்புதலாயவொருபக்கீகர் ஆன்புடனவரைக்கண்டு
 நாளைபெண்குமருள்ளோன் நல்லமனமின்சினேகர்
 நாடோசிமானென் றுமன்ம கொடாநோடி சொல்லுது
 நாதநல்லமனத்தோரே யேதாங்குங்கொடென்று.

(சரு)

குமர்நிறையெம்முநர்க்கு கொடுத்தாரே நூர்நிருகம்
 கொரியபொருளாவாகி விரியபக்கீதவரும்
 கொத்தவளத்தனைப்புகழ்ந்து உத்தநயிலுந்தொளுது
 கோமானிவாவரதை மேம்புடனேயேதான்
 கொடுத்துசென்றதுபோக அமுத்துநூருவயதை
 கொடுத்திடவேனுமென்று அடுத்ததுத்தவயிருந்தார்
 கோளறுபில்லாமையன் நீளவயதைகொடுத்தான்
 கோமானின் துநாமசா நேமசினேகிதற்கு.

(சரு)

தருமம்கொடுத்துமுசா நயிமின்சினேகிதரும்
 தானும்சிலபேர்களும்போய் தருமபெண்ணிக்காகுசெய்து
 தன்பதிரகர்க்குவந்து அன்புடனேநாளந்திருக்க
 தையலின்கேர்ப்பமதனில் தாய்புனைக்கரும்ஆர்
 தரைபிரப்பிரந்து அவர் நினாகரலம்நார்ப்பதனில்
 தகப்பன் னினையுடனே உகப்பாய்முசாசமுதம்
 தக்கசலாமுரைத்து பிதிரைவாபுபெற்று
 தனியினுக்கெல்லும் கணியாபுரைத்தப்போது.

(சரு)

யெமனென்றிசராயினி நக்குரா லச்சமையம்
 யேயுதாநேருபேரும் விடம்விட்டுபோனபின்பு
 இரையலன் னாதாமசா யெமனிடம்கேள்க்குறுதூர்
 பென்னிடத்திலுந்தபேர்கள் சுண்ணையினிரோபென்று
 பெனக்குத்தொரியானென்று யிசராயினுமுரைக்க
 பெருநகரினேகிதர்க்கு யின்பக்கியானாளுசெய்ய
 யேயெசனைபந்தினில் பொகலெண்டாமென்றுநாளை
 யெட்டோநோலுமணியிலருயிர் கொல்வேனென்றீர்.

(சரு)

நானியிவருபிரை நாடிப்பிடிக்கும்படி

- நாயனுரைத்தானென்று நானுமரியச்சொன்னீர்
நாளோவருஷமிதுனை நார்ப்பதுமாச்சு
நன்றாய்துஞ்சுஞளந்தை பென்மெய்திருடனே
நாடாதுநோவுபினி வாடாதிருக்கும்விதம்
- நாயன்காப்பினியிதோ நாடிநீர்உரைத்திரே
நல்லவிதத்துடனே சொல்லநீசுவெண்டுமெண்டார்
நடுக்கியசுராயி லும்ஒடுங்கி உரைக்கலுற்றார்.

(தரு)

ஒடுங்கிடல்நடுங்கி ஒதுவதெல்லாமடங்கி
ஒன்றுனுஆதியனும் தெண்டனைசெய்துவேனே
ஒருபோதுமேமரதி வருகாதுஎன்மனதில்
ஒகோஇத்தப்பிதம் விட்டேகவழிசெய்யில்லை
ஒத்தாசையாகஉம்மை நத்தாசைகொண்டேனையா
ஒதிப்பொருப்பதுடன் பேதமரதியிது
உறமமனதில்வந்த திட்டமமேதனக்கென
ஒராறஞ்சீர்தவனே நேறாய்க்கேளுங்களுென்றார்.

(தரு)

றதுமாநெனுங்கடவுள் ரப்பேஆரிந்தவனீ
றட்சகனுயிரைதந்து பட்சமகாய்பாதுகார்ப்போன்
ரகசியம்பிராசியமும் வகையுடன் தெரிந்தவனே
ராச்சியபரிபாலனும் காட்சியுள்ள கில்லவனே
ரெண்டுபேர்கினைகாங்கன் ளென நாயிர்ப்பிக்கசொல்லி
ருத்திரிபகல்கணக்கில் நாய்ப்பதுவயதுக்குமுன்
றப்பேரீஸ்ராயிலுக்கு அப்போ ஆரிவித்திருக்க
ருஜலேயிதுவரையில் கூசாதிருப்பதுபேன்.

(தரு)

குமாரிநவேற்றகற்கு கொடுத்தாரே நூர்திருகம்
கொடுக்கதைபெற்றுக்கொண்டு அடுத்தாள்சமுதத்தில்
கோரியதுவாயுமசெய்தான் நூருவயதைக்கொடுக்க
கோத்திரமதனைக்கவென்ற நேத்திரபூலாச்சுது
கொற்றவாயிஸ்ராயிலுக்கு உற்றமரதியாச்சு
கொடைகள் கொடுப்பதுபோல் திட தர்மமவேரேயில்லை
கொடுப்பவனைத்தடுக்கும் கொடுப்பாவினையத்தினமும்
கொண்டுபோய்நகலிட்டு தெண்டனைசெயேவேநென்றனன்.

(தரு)

மண்டலத்திலேனோபாதேசிகள் மனங்குளிர
மகிழ்ந்துவாவும்செய்தால் உகந்துபெரியவனும்
மனமபோல்குடுப்பேனென்று கனமறையா லுறைத்தான்
மாதாபிதாபிரியம் போதாதவன்பிரியம் •

மதுவும்பால்பழம்மேதனும் சதுறயின்பமுடனே
மாஅபன்கொடுத்தியிந்த காயத்தைபெயவளர்த்தேதான்
மல்லிகைமூல்லை அத்தரும் மகிழ்ந்தவாசனையோடு
மனக்கும்சவனபதி கனத்தானையி னேனென்றான்

(தரு)

காமங்குலைகளவை நேமமுடனருக்க
கருத்திறல்லபுத்தியை பொருத்தத்துடனேவைக்க
கண்டபொய்சாசுதிகளும் விண்ணிபொய்சத்தியமும்
காயுனில்கோளுமருண்டனி நானினின்றுரைக்கிறதும்
காங்கைநெருப்பதினால் பாங்காம்பொத்தைக்கூடுதல்
கன்னிரக்கண்டபெண்ணகனை கலர்ந்துபுணருவதும்
கர்த்தனசமுகந்தனில் பொருத்தக்கேடுடையேவளண்ணி
காயத்தைகத்திபே செய்யுபாயத்தைதெரிந்துமேதான்.

(தரு)

வட்டிலாவுனிலஞ்சம் வட்டியேபார்க்கவிவாண்ணு
வட்டிக்கதைதையசொல்ல சட்டம்போறாடுதனக்கு
வட்டிசம்பார்த்தனையோ வட்டப்புரைபதைப்போல்
வட்டிப்பொருள் குரையும்திட்டம் தேயும்புரைபோல்
வட்டிலாபத்தைதிண்டோன் கெட்டநஜ்சைதிண்டோன்
வட்டிபலிசையுள்ளோன் கெட்டமுருநாடுனவே
வல்லோன்முகம்மதரும் பெல்லாமரையிற்சொன்னார்
வஞ்சபாவத்தைவிட்டு அஞ்சித்தொருதுமேதான்.

(தரு)

தாயாந்தந்தைகுருவை நேமமுடனேவைய்யார்
தனியோன் தனைத்தொருதும் தக்கபலன்பெருகார்
தாயாந்தகப்பனிநுபேர்கள் பதம்பனிய
தருவேனசவர்க்கமென்று தனியோனுரைத்தனனே
தட்டுகட்டபாவத்தாலே கெட்டலைந்துபோகாமலே
தாடிகள்ளுக்கஞ்சாஅபின் மோடிபாவமாந்தலமை
தானுவேனுமென்றருந்தல் கோனின்கோபத்தைவற்தம்
தச்சுகன்மம்மோரோ ராசுடித்தாளவேனுமென்று.

(தரு)

மிஸ்க்கின் ஏனை பவர்க்கும் மிடிமைபுடையவர்க்கும்
 மிச்சுவார்த்தைபடித்த ஆச்சமில்லாதவர்க்கும்
 மீனாசியில்வந்த ஞானம்உடையவர்க்கும்
 மீரும்கல்விபையுள்ள கூருமுடையவர்க்கும்
 மின்னும்மாந்திரியத்தில் உன்னிதமானவர்க்கும்
 மின்பவயித்தியவர்க்கும் மேலாம்பெரியவர்க்கும்
 மினனிகொடுக்குறது கனத்தகடன்மையென்று
 மேலோன்சொல்லாதலாலே தாளாமலேகொடுத்து.

(தரு)

புகியில்புகழ்மிசூந்த புண்ணியர்தீரோர்வானும்
 புத்தாந்தத்தநனனகரில் புலவன் னாரிசுமாலும்
 புருக்கான்மரையின்சொல்லே திருத்ததமினாற்றதான்
 புந்தியில்மகிழ்ச்சிகொள்ளும் பிந்திபாலியாகிடாமல்
 பூதணமுத்தொளிவான் காரணமுகம்மதுட
 புகழ்ச்சபாகத்தும் பெரும்புகழ்ச்சியொன்றனாகாமல்
 புவனமதிலேநண்மை கவண்முடனேதேடும்
 பூலோகஆசையினால் காலமவினாகாமலே.

(தரு)

வாழி வீருத்தம்.

தர்மக்காதலை யான்பாட தரணியோர் வாழ்வரீள
 பெருமையாய் புகளுண்டாக பேதகமகண்டேயோட
 தீருமரை யுலகத்தேகாற்கு தேனமுதெனவே யின்ப
 கருத்துடன் படித்துநாளும் கனபலன் பெரவே வாழி.

விளம்பரம்.

இந்த தருமக்காதலைப் பார்த்து
படித்து அதில் அடங்கிய பொரு
ளைத்தெரிந்து நடப்பவர்களுக்கு
உலகரட்சகநாகிய நாயன் சொர்க்
கப் பதியைக் கொடுப்பானாகவும்.

ஆமீன்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட
விலாசதாரிடம் பெற்றக்கொள்ளலாம்.

 நூர்யிஸ்மால்சாயபுகவிராஜர்
திருச்சிஞ்ஞப்பள்ளி ஜில்லா,
புத்தானத்தம் கிராமம்.

62

Checked
by
2.78